

Література XIX століття

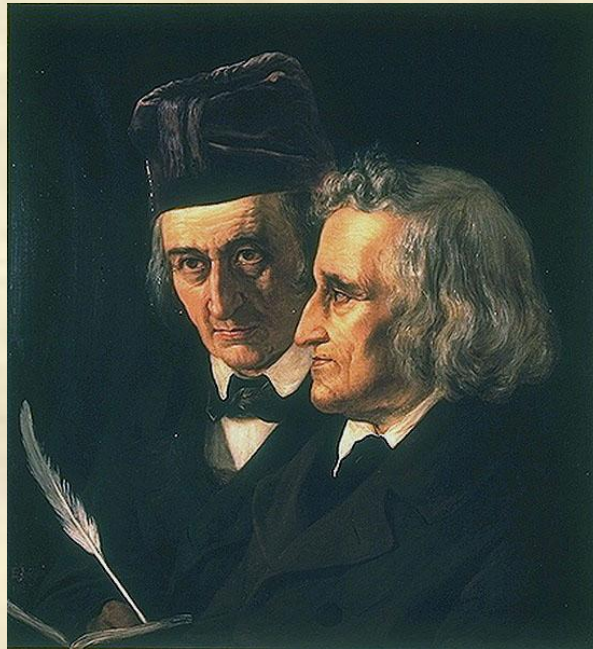
План

1. Перша третина ХІХ ст. – час розвитку романтизму
2. Реалізм – основний напрям у літературі ХІХ ст.:
 - а) значення терміну «реалізм»;
 - б) теоретичне обґрунтування реалізму, походження терміну;
 - в) характерні риси реалістичної літератури ХІХ ст.;
 - г) представники літератури реалізму ХІХ ст.
3. Виникнення нових літературних напрямів і течій у другій половині ХІХ ст.:
 - а) виникнення натуралізму;
 - б) виникнення модернізму (модерністських течій)

Перша третина ХІХ ст. – час розвитку романтизму

Ернст Теодор
Амадей Гофманн

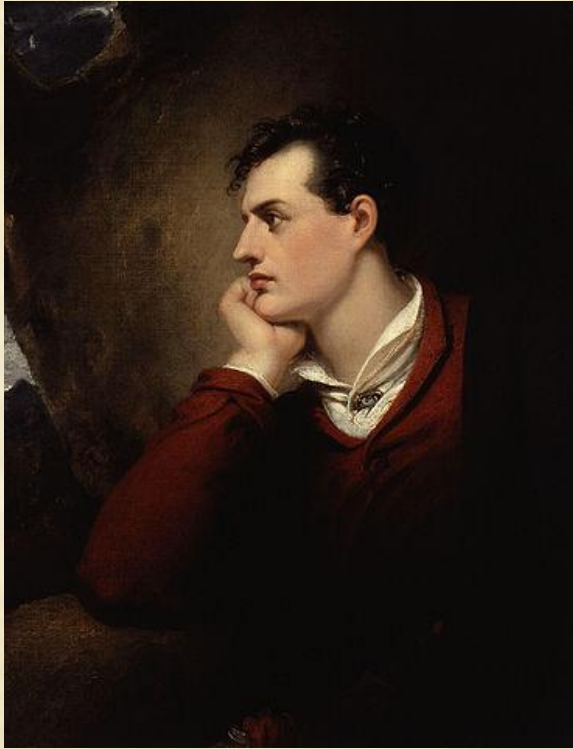

Якоб і Вільгельм Грімм

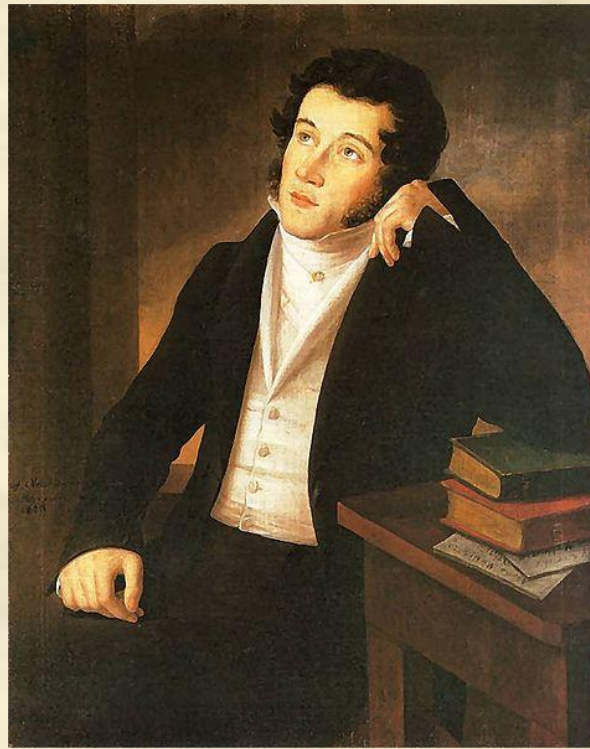

Генріх Гейне

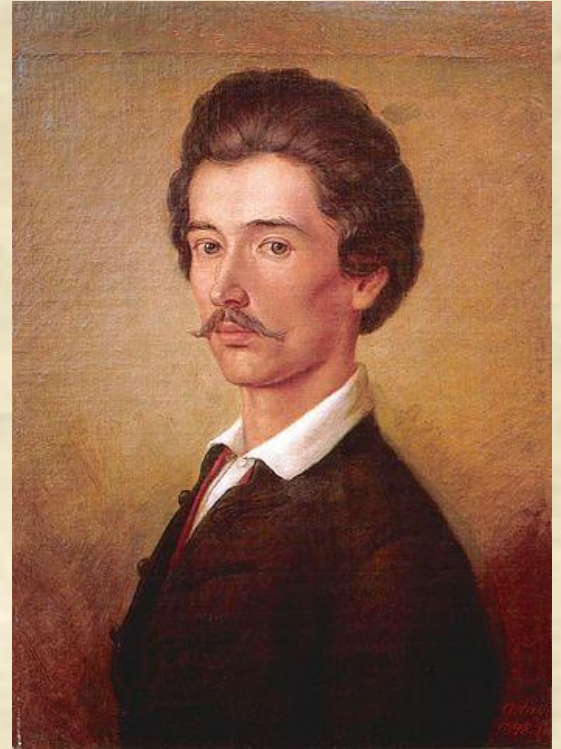
Перша третина ХІХ ст. – час розвитку романтизму

Джордж Гордон **Байрон**

Адам **Міцкевич**

Шандор **Петефі**

Перша третина XIX ст. – час розвитку романтизму

Олександр Сергійович
Пушкін
(рання творчість)

Михайло Юрійович
Лермонтов (лірика)

Микола Васильович
Гоголь
(рання творчість)

Реалізм – основний напрям у літературі ХІХ ст.

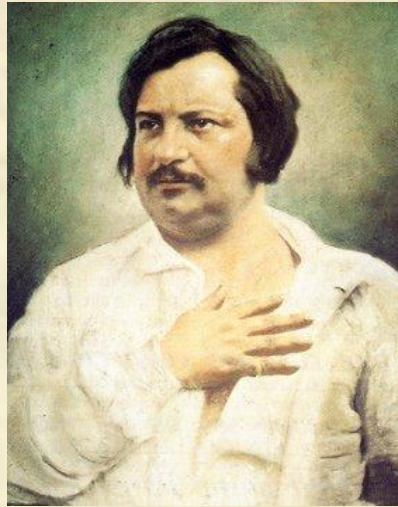
Реалізм (тип художнього пізнання світу) – правдиве, об'єктивне відображення дійсності засобами того чи іншого мистецтва.

Реалізм (метод) – художній метод, в основі якого лежить принцип життєвої правди в змалюванні соціального середовища, побуту, суспільних відносин і обумовлених ними типів людських характерів.

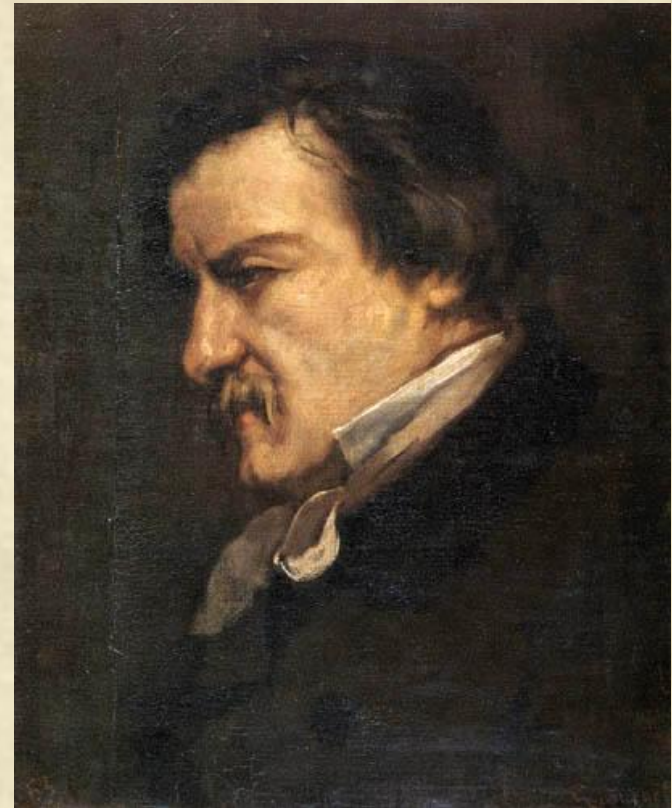
Реалізм ХІХ ст. (напрямок) – літературний напрям, у якому людина розглядається в її зв'язках із соціальним середовищем. Сформувався у 1820-х рр. певною мірою як заперечення художніх принципів романтизму. Іноді реалізм ХІХ ст. називають «класичним реалізмом» або «критичним реалізмом».

Теоретичне обґрунтування реалізму:

- твори Стендаля «Расін і Шекспір» (1825), «Вальтер Скотт і „Принцеса Клевська”» (1830);
- передмова Бальзака до «Людської комедії».

Сам термін «реалізм» вперше використав французький критик та письменник Шанфлері у 50-х рр. для визначення мистецтва, яке протистоїть романтизму й академізму.

Характерні риси реалістичної літератури ХІХ ст.:

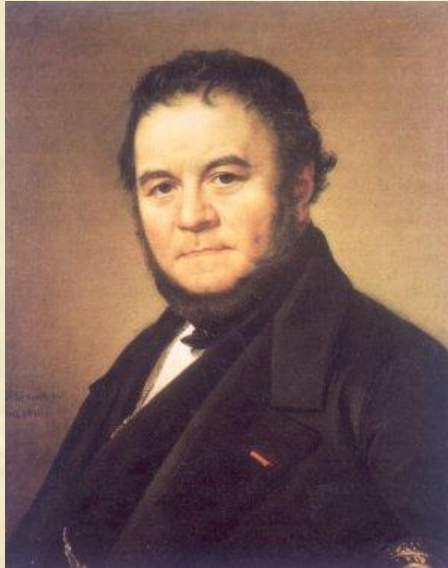
- головна проблема – взаємини людини і суспільства;
- відтворення людської особистості в тісному взаємозв'язку з навколишнім середовищем;
- поглиблений соціальний аналіз;
- об'єктивність, достовірність відображення (змалювання життя „у формах самого життя”);
- конкретно-історичний підхід до зображуваного;
- типізація дійсності;
- індивідуальність і неповторність образів при їх типізації;
- вплив природничих наук, філософії позитивізму на літературу;
- провідні жанри реалізму: роман, повість, фізіологічний нарис (превалювання епічних, прозових жанрів, послаблення ліричного начала);
- критичний пафос.

У творчості деяких авторів романтизм і реалізм тісно переплітаються (Вальтер Скотт «Айвенго»: фольклорні елементи, інтерес до Середньовіччя романтичний сюжет, герої і водночас конкретно-історичний підхід до зображуваного).

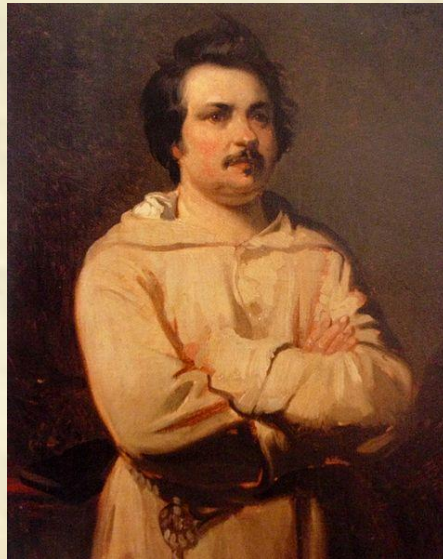

Представники літератури реалізму ХІХ ст.

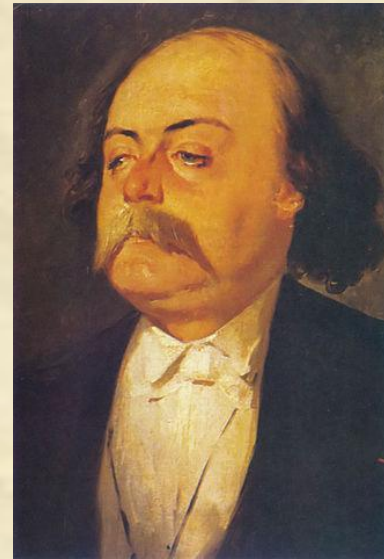
Франція

**Стенда
ль**

**Оноре де
Бальзак**

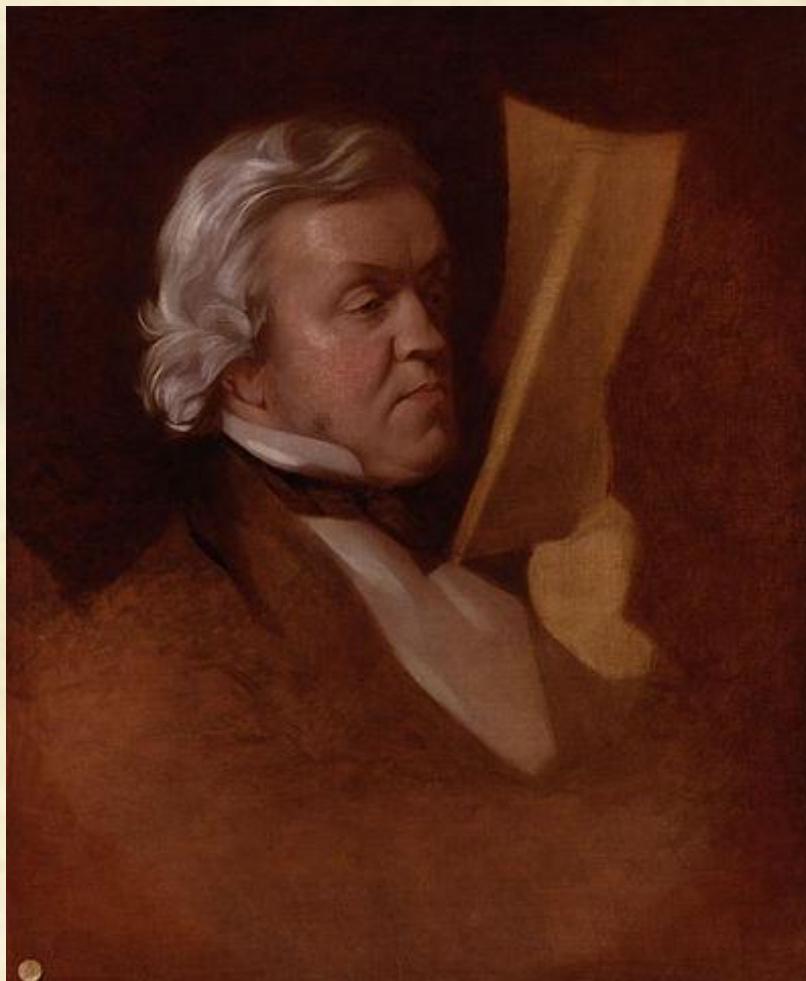
**Гюстав
Флобер**

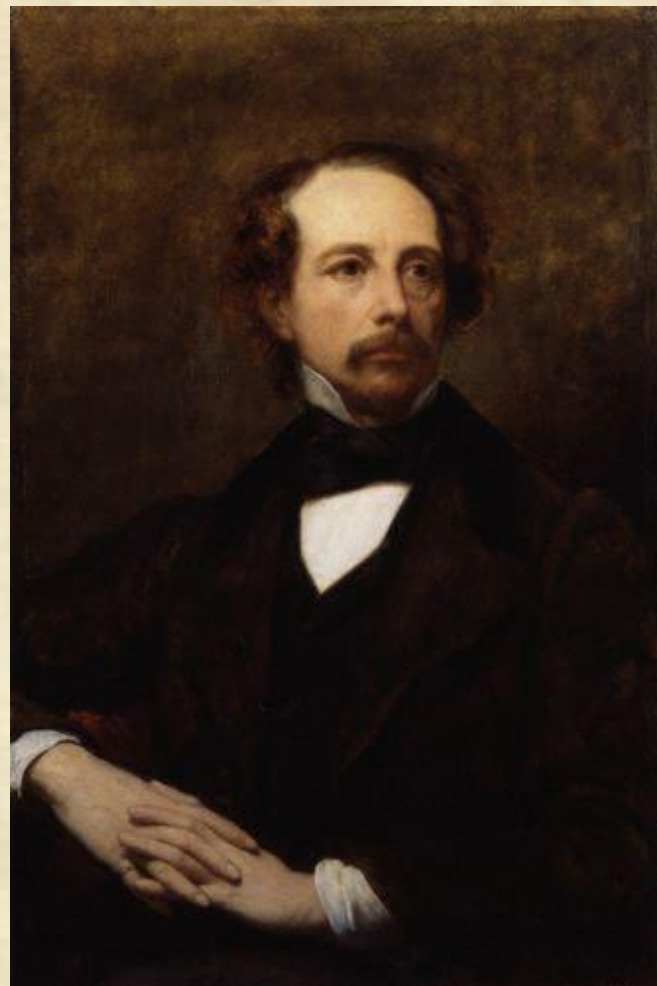
**Гі де
Мопассан**

Представники літератури реалізму XIX ст.

Англія

Вільям
Теккерей

Чарльз
Діккенс

Представники літератури реалізму ХІХ ст.

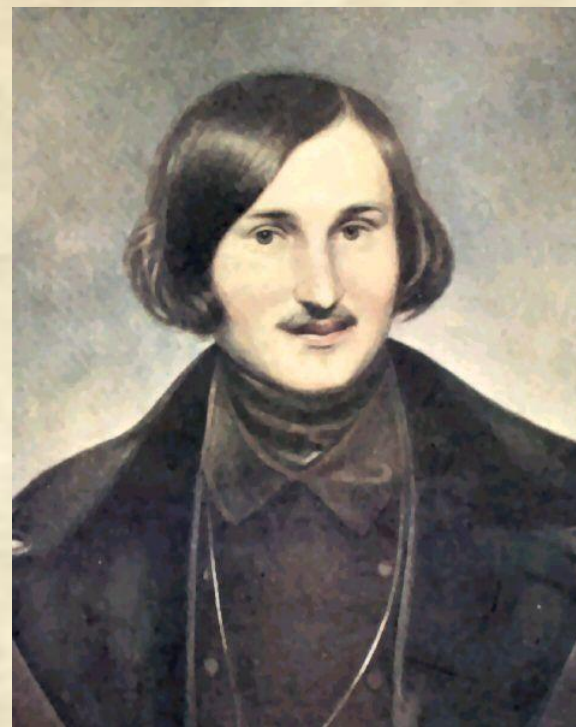
Росія

Олександр **Пушкін**
(«Євгеній Онєгін»,
прозові твори)

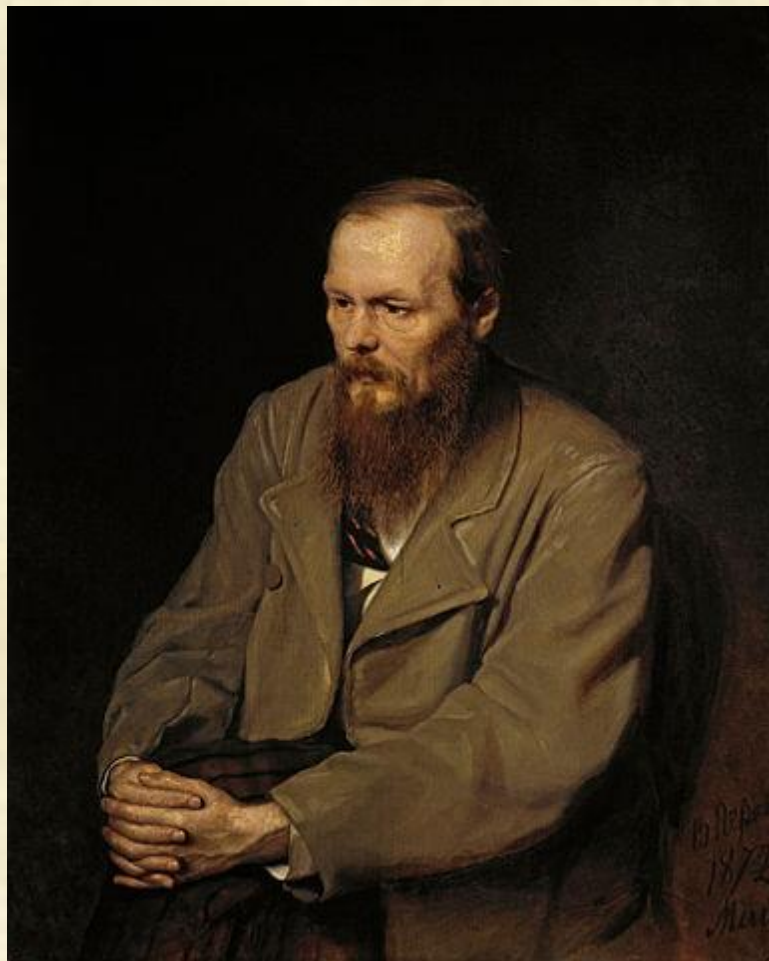
Михайло **Лермонтов**
(«Герой нашого
часу»)

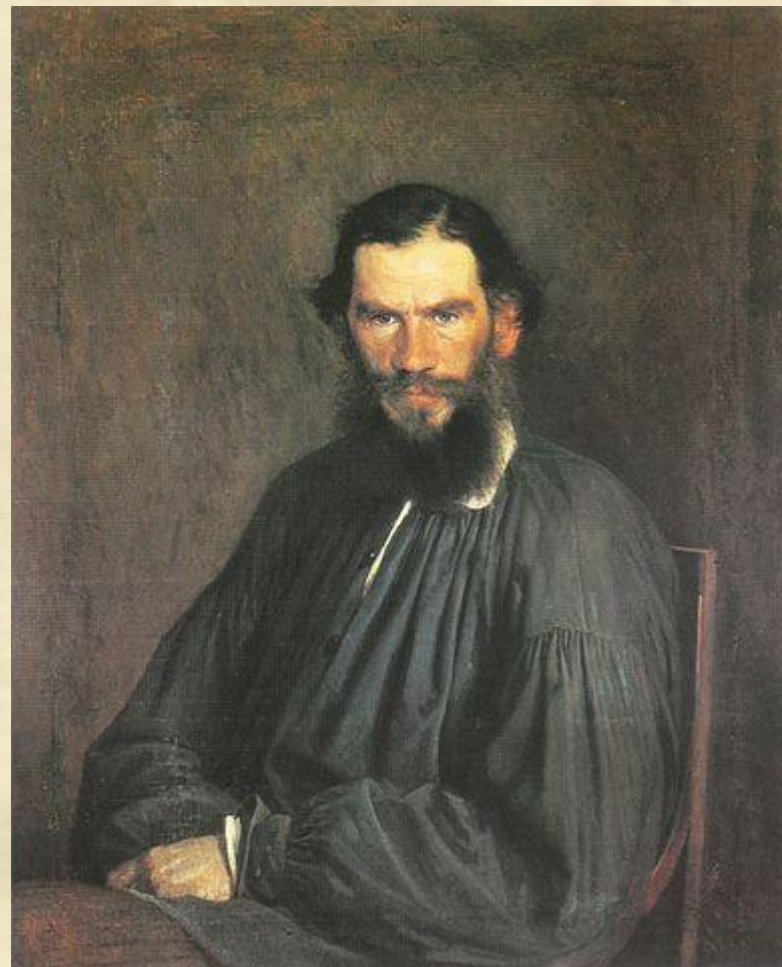
Микола **Гоголь**
(«Мертві душі»)

Представники літератури реалізму XIX ст.

Росія

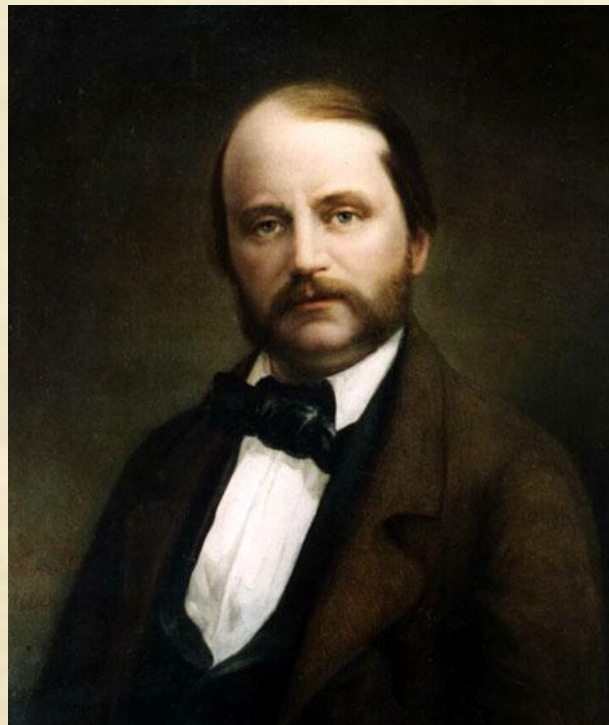
Федір
Достоевський

Лев
Толстой

Представники літератури реалізму XIX ст.

Росія

Іван
Гончаров

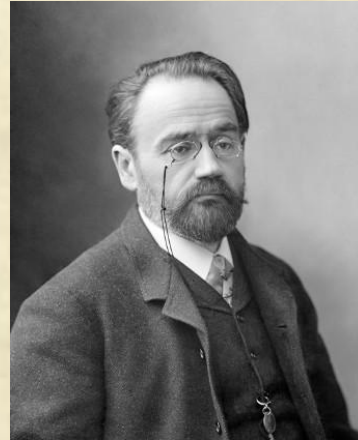
Іван
Тургенєв

АНТОН
Чехов

Виникнення нових літературних напрямів і течій у другій половині ХІХ ст.

Натуралізм (Еміль
Золя)

Модернізм (модерністські течії) (Поль Верлен, Артюр
Рембо, Оскар Уайльд)

